

[Fiskeriministeren.]

særlig tiltalende ud fra et rent demokratisk synspunkt.

Skulle der foretages en regulering af det pågældende fiskeri, hvad jeg ikke tør udtale mig om berettigelsen af uden en nøjere undersøgelse, ville jeg være mere stemt for, at der blev fastsat regulerende bestemmelser, der rammer alle, som udøver dette fiskeri, f. eks. ved at der blev fastsat regler om bestemte maskestørrelser i de garn, der anvendes til fiskeriet, for derved at sikre, at kun fisk over en bestemt størrelse bliver fanget i disse garn. Også bestemmelser af denne art vil imidlertid kræve en lovændring.

I øvrigt gør jeg opmærksom på, at laks og havørred allerede nu nyder en vis beskyttelse foruden ved de i fiskerilovgivningen fastsatte mindstemål og fredningstider til lige bl. a. ved de i saltvandsfiskerilovens § 19 omhandlede bestemmelser om fredningsbælter. Endelig kan der i henhold til samme lovs § 2, stk. 2, for områder, hvor udsætning af fiskeyngel og sættefisk finder sted, træffes særlige bestemmelser for fiskeriets udøvelse og for fredning af de udsatte fisk, f. eks. ved udstedelse af forbud helt eller delvis mod fiskeri.

Det er rigtigt, som af det ærede medlem anført, at der i loven om fiskeri i Randers Fjord m. v. findes en bestemmelse, der forbyder fiskeri med garn fra solopgang søndag morgen til solopgang mandag morgen, og en tilsvarende bestemmelse for garnfiskeri i vandløb findes i øvrigt også i loven om ferskvandsfiskeri, dog gældende fra lørdag aften til mandag morgen.

De nævnte bestemmelser, der kan føres meget langt tilbage i tiden, og som tilsigter en i vandløbene og i et snævert farvand som Randers Fjord tiltrængt beskyttelse af fiskebestanden, kan efter min opfattelse ikke med samme berettigelse overføres til fiskeri på de åbne kyster.

Af *Meta Ditzel* til indenrigsministeren (28. juni 1968):

„Hvornår vil sundhedsstyrelsen kunne afslutte sin undersøgelse angående narkotiske stoffer, og vil det ikke være muligt at fremskynde sagen, så offentligheden i nær fremtid kan blive bekendt med, om hash må henregnes til de farlige stoffer, og

folketinget få bedre forudsætninger for en saglig debat om problemet?“

Begrundelse.

Mit spørgsmål er foranlediget af en henvendelse fra en århusiansk mor, hvis 14-årige søn gennem længere tid har røget hash og har sluttet sig til hashrygende kammerater, indtil han en dag forsvandt fra byen. Denne dreng blev hurtigt fundet, men som bekendt har andre unge været borte i længere tid på grund af deres afhængighed af narkotiske stoffer.

Da ungdomsnarkomanien åbenbart tager til og der tilsyneladende hersker nogen usikkerhed hos såvel forældre som politi med hensyn til behandling af de hashrygende unge, vil det vel være rimeligt, at folketinget tager problemet op til debat efter at have indhentet flest muligt saglige oplysninger angående de narkotiske stoffer hos læger og sundhedsstyrelse.

Indenrigsminister *Poul Sørensen*'s svar (19. juli 1968):

Indenrigsministeriet bemyndigede i skrivelse af 30. juni 1967 sundhedsstyrelsen til at nedsætte en sagkyndig arbejdsgruppe med det formål at indsamle oplysninger om omfanget og karakteren af misbrug af euforiserende stoffer blandt ungdommen, idet arbejdsgruppen dog tillige skulle kunne tage særlig presserende spørgsmål f. eks. om information i skolerne op til nærmere undersøgelse og eventuelt stille særskilt forslag herom.

Formålet med arbejdsgruppens nedsættelse var at tilvejebringe et erfaringsmateriale, der kunne danne et tjenligt grundlag for overvejelser om behovet for iværksættelse af yderligere foranstaltninger til bekæmpelse af misbruget af euforiserende stoffer blandt unge og i givet fald om arten af sådanne foranstaltninger.

Arbejdsgruppen blev sammensat af repræsentanter fra justitsministeriet, socialministeriet (ministeriet for familiens anliggender), udenrigsministeriet, undervisningsministeriet, sundhedsstyrelsen og psykiatrisk sagkyndige og holdt sit første møde i slutningen af oktober 1967. I samarbejde med socialforskningsinstituttet har gruppen ladet foretage enqueteundersøgelser, d. v. s. en